

Proces-verbal

Privind soluționarea contestațiilor la baremul de corectare a lucrării scrise din cadrul examenului de licență la disciplina *Drept penal*

1. Grila 37 contestată de un absolvent

Autorul susține că o infracțiune pentru care s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și pentru care a intervenit ulterior dezincriminarea ar permite ulterior dispunerea amânării aplicării pedepsei pentru o altă faptă, ipoteză care ar face ca varianta b) să fie greșită. În realitate, contestatorul adăugă la grilă detalii care sunt excluse de conținutul enunțului (neputând exista în ființă o soluție de suspendare sub supraveghere a executării unei pedepse pentru o faptă dezincriminată).

În consecință, contestația urmează a fi respinsă.

2. Grila 44 contestată de patru absolvenți

Într-o primă contestație se susține că trebuie acordat punctaj și celor care au interpretat noțiunea de „mijloc fraudulos” într-un sens restrâns, grila fiind din perspectiva contestatorilor interpretabilă. Ultimii doi contestatori invocă, în esență, neclaritatea sintagmei „mijloace frauduloase”.

Sușinerile contestatorilor contrazic însăși bibliografia indicată în contestațiile formulate, fiind evident că noțiunea de „mijloc fraudulos” are o definiție doctrinară acceptată și de practica judiciară. Folosirea fără drept a unui înscris oficial se subsumează formei agravate a înșelăciunii prevăzute de art. 244 alin. (2) Codul penal.

În consecință, contestațiile urmează a fi respinse.

3. Grila 45 contestată de un absolvent

Contestatorul susține că funcționarul bancar este funcționar privat în sensul art. 308 C. pen., considerând astfel că varianta c) este greșită. Contestatorul nu a ținut însă cont de Decizia nr. 18/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aspect amplu analizat în bibliografia indicată.

În consecință, contestația va fi respinsă.

4. Grila 46 contestată de trei absolvenți

Autorii contestațiilor apreciază că nu se va putea reține art. 189 alin. (1) lit. f) Codul penal în măsura în care autorul faptei nu a acționat în baza unei rezoluții infracționale unice.

Doctrina și practica judiciară apreciază că singura condiție cerută de lege pentru aplicarea art. 189 alin. (1) lit. f) Codul penal are în vedere unitatea de împrejurare a faptei și nu unitatea de rezoluție infracțională anterioară. Contestațiile pornesc de la confuzia între noțiunea de „unitate de împrejurare” și cea de „unitate de rezoluție”. Cea din urmă, de regulă, există în situația omorului comis asupra a două sau mai multe persoane. În mod excepțional însă, art. 189 alin. (1) lit. f) Codul penal poate fi incident și atunci când autorul comite fapta în aceeași împrejurare, neplanificându-și de la început uciderea a cel puțin două persoane. Așadar, această din urmă ipoteză face ca răspunsul indicat în barem să fie corect.

În consecință, contestațiile vor fi respinse.

5. Grila 49 contestată de un absolvent

Autorul susține că varianta c) ar fi corectă, invocând un pasaj dintr-o lucrare doctrinară în care se afirmă că agravarea răspunderii în cazul infracțiunii prevăzute de art. 205 alin. (4) C. pen. are loc ca urmare a privării de libertate. Ceea ce omite contestatorul să sublinieze este că legătura de cauzalitate nu este obligatoriu să fie directă, putând fi și indirectă.

În consecință, contestația va fi respinsă.

6. Grila 60 contestată de un absolvent

Autorul susține că raportat la Decizia nr. 302/2017 a Curții Constituționale a României, varianta c) ar fi greșită. În realitate, raportat la forma actuală a legii (care a trecut de controlul *a priori* a Curții Constituționale a României) varianta c) are în vedere forma legii care este prevăzută și în bibliografie.

În consecință, contestația va fi respinsă.

Pentru aceste considerente, Comisia de Contestații decide:

1. Respinge ca neîntemeiate toate contestațiile formulate.

Prof.univ.dr. Sergiu Bogdan